

Innspill til høring om nye regler om dykking fra skip.

Fremtidsrettede reguleringer:

-Arbeidstilsynet her har lenge vært bakstreverske på dykkeområdet, men vi har sett endringer over tid ettersom de har tilegnet seg kunnskaper på området. Vi frykter nå at vi flytter tilbake til start, når Sdir skal igjennom den samme prosessen.

Utviklingen av havbruk rettes lenger ut fra kysten enn tidligere, dykkerne som dykker i havbruk i dag dykker fra skip som ikke er havgående. Dermed skapes det en situasjon der dykking på «havmerder» blir utført av dykkere som går under AML, siden de settes på andre skip, men de kommer fra selskaper som allerede er etablert i næringen. Disse selskapene vil etter dagens forslag om nye regler om dykking fra skip også ha dykkere som går under Sdir.

Dette vil i første omgang skape store utfordringer for verneombudene, da de vil ha to forskjellige regelverk å forholde seg til, i samme firma. I neste omgang, må de også forholde seg til vikarer som ikke er fast noe sted, men kanskje flyttes mellom regelverkene under korte perioder.

-Videre vil det også svekke bransjen helhetlig. Det er ikke en stor bransje, men vi får dykkere ytterst i havet som reguleres av Ptil/AML, lenger inn mot kysten blir det dykkere som reguleres av AML, innerst vil de reguleres av Sdir. Et forholdsvis lite antall dykkere, en utsatt gruppe, regulert av 3 forskjellige regelverk. I stedet for ett sterkt direktorat med god kompetanse.

Dykkernes kompetanse:

-Dykkere som dykker fra skip, blir i sjøfarts-sammenheng, redusert til ufaglærte matroser med dykkemulighet. I natur av at vi er utdannet som dykkere blir vi plassert på skip, men det er sjelden at dykkerne er utdannet matros i grunnutdanning. Som følge av dette blir vi plassert som på skip som er små nok til at alle kan føre dem, siden skipene kun er 14,99m er det ikke krav til kompetanseheving i form av båtfører papirer ol. og dykkerne går alltid glipp av fartstid.

Dette er en karriere som matrosene kan følge, ikke ufaglærte matroser. Skal en dykker i havbruksnæringen «komme seg av dekk» må han enten utdanne seg til noe annet, eller finne seg en annen jobb, siden dykkeleder er en del av dykkende mannskap. I andre bransjer, som offshore, er dykkeleder en av dykkernes videre karrierevalg.

At dykkere som dykker fra skip, blir ufaglærte matroser, mener vi undergraver dykkernes kompetanse. At vi ikke har noe videre karrierevalg fører også til at dykkerne går videre tidlig, og ansienniteten som sitter igjen i bedriften er lav. Noe som igjen er en risiko for dykkere, da erfarne, tydelige, sterke og klare dykkeledere neppe kommer direkte fra dykkerskolen.

Dykkernes Arbeidstid:

-Vi har inntrykk av at arbeidstidene under sjøfart er tilpasset arbeidsdagen på et skip, altså at det er rom for å hvile mannskap under forflytning eller arbeidsoppgaver som ikke direkte omhandler de forskjellige arbeidstagerne ol. På et skip under 15m, med et dykkelag på 3 mann om bord, er det lite rom for det samme da dykkerlaget forvandles til skipsbesetning når dykke-operasjonen er ferdig. Altså har skipsfører dykket på lik linje med øvrig mannskap ila dagen, drifts-lederen skriver arbeidsrapporter og planlegger driften, og matrosen rengjør dekk, klargjør for videre arbeidsoperasjoner, og utfører vedlikehold som kreves. Ingen av mannskapet har noen naturlige tider av dagen til å koble litt av.

Dette sammen med at mange arbeidsoperasjoner der det kreves at dykkerlaget gjør dykking som forarbeid, før operasjonen settes i gang, er med på hele operasjonen, og så avslutter operasjonen med dykking som etterarbeid (De andre skipene som deltar på operasjonen, jobber 12t dager) fører til veldig høy arbeidsbelastning.

En ytterlige økning på 608t i året, uten overtidkompensasjon, vil bare legitimere en økt arbeidsbelastning uten noen spesiell tanke på sikkerhet.

Vi ser her på overtid ikke som mer penger til dykkerne, men mer som et verktøy for å begrense lange arbeidsdager og en motivasjon for selskapene til å heller bruke flere dykkere i andre skiftordninger.

-I vår daglige arbeidsdag ser vi i praksis at risikoen for uønskede hendelser går opp etter hvert som vi kommer lenger ut i arbeidsdagen og turnusperioden.

Dette er ikke noe nytt i HMS sammenheng, men vi synes det er urovekkende at så mange kollegaer har erfaringer med dette. Særlig når uønskede hendelser kan få så store konsekvenser for en dykker. Under overflate-arbeid håndterer vi kraner, vinsjer og nokker, som får mye sikkerhetsfokus fra kunder. Dette gjør vi også under dykkeoperasjoner, hvor kranfører kjører kran i blinde på dykkerens kommandoer. Dykkeren har begrenset tid og har ofte dårlig sikt, dermed blir marginene straks mye mindre, og man skal absolutt være årvåken. I kunders sikkerhetskurs, sier de «stopp, ta 5 min», for oss oppleves det som lite aksept for nettopp dette, da det fort kan innebære at dykkeren ikke blir ferdig og ny dykker må sendes i sjøen.

Ikke minst innebærer dette for oss nok ett dykk, ofte i 13ende time, før vi selv skal føre båten videre til neste jobb.

Industri og Energi i Frøy Akvaservice 09.07.19